

T.C.
İSTANBUL SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI
3 NOLU SIKIYÖNETİM MAHKEMESİ

TÜSTAV
ARŞİVİ

Selimiye—İstanbul

15/ 3 /1971²

Kayıt No.: 1971/ 3092
Esas No.: 1971/ 57
Karar No.: 1971/ 19

GEREKÇELİ HÜKÜM

Türk Milleti adına yargılama yapıp hüküm vermeye görevli ve yetkili İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 nolu Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi:

BAŞKAN : P.Alb.VECDİ MÜFTÜOĞLU (946-90)
ÜYE : Dz:Hakim Yarbay AKDEMİR AKMUT (469)
ÜYE : Hakim Yarbay Coşkun DÜNDAR (953-B-31)

den müteşekkil iddia makamında As. Savcı Hakim Yarbay Naci GÜR
ve Tutanak Kâtipliğinde Sv.Memure Gönül BURDUR hazır
oldukları halde :

T.C.K.nun 141/1, ve 146/1 maddesini ihlal suçlarından sanık Ulaş Bardakçı ile T.C.K.nun 141/5, ve 146/1 maddesini ihlal suçlarından sanık Ziya Yılmaz haklarında yapılan açık yargılama sonunda 15.3.1972 tarihli oturumda, gerekçesi aşağıda açıklanan hüküm ittihaz edilmiştir.

SANIKLARIN KİMLİKLERİ : 1- ULAŞ BARDAKÇI, Ali oğlu, 1947 D.lu Hacibektaş İlçesi Bala mahallesi Cilt 1, Sahife 69, Hane 121 de nüfusa kayıtlı Ankara Yenisehir Yakıttçı- lar sokak 12/13 de mukim, Ankara Ortadoğu Teknik Üniversitesi Fizik Bölümü 3.ncü sınıfta S.569 numaralı öğrenci.

2- ZİYA YILMAZ : Yusuf oğlu, 1938 D.lu Fatsa ilçesi Bozdoğan köyü cilt 3 sahife 86 Hane 22 de nüfusa kayıtlı, Şişli Halaskargazi caddesi 252/17 de mukim Yüksek Ticari ve İktisadi İlimler Akademisi mezunu.

DAVA KONUSU OLAY :

30.Temmuz.1971 tarih 1971/171 esas sayılı iddianameye nazaran sanık Ulaş Bardakçı'nın Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi ismindeki gizli örgütleri kurarak Türkiye'de Marksist-Leninist bir rejim değişikliğini temin etmek üzere kanunsuz ve ihtilalci eylemlere giriştiği ve bu itibarla T.C.K.nun 141/1 ve 146/1 maddesini ihlal etmiş olduğu, diğer sanık Ziya Yılmaz'ın aynı maksatlarla gizli örgütlere girerek T.C.K.nun 141/5 maddesini ihlal ettiği, keza Marksist-Leninist bir rejim değişikliğini temin etmek üzere kanunsuz ve ihtilalci eylemlere girişmek suretiyle T.C.K.nun 146/1.nci maddesini ihlal ettiği iddiasından ibarettir.

DELİLLER :

Yeminli şahit beyanları, yazılı belgeler, ikrar ve savunmadan ibarettir.

DELİLLERİN TAKDİR,TAHLİL VE MÜNAKAŞASI :

a) Y a r g ı l a m a S a f a h a t ı :

30.Temmuz.1971 tarih ve 1971/171 esas sayılı iddianame ile haklarında kamu davası açılan sanıklar hakkında yargılama yapıldığı sırada 29/30-Kasım-1971 gecesi Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz'ın, tutuklu buldukları Askeri Ceza ve Tutuk-evinden firar etmeleri sebebiyle 2.Aralık.1971 tarihli oturumda adı geçen bu sanıklar hakkındaki son soruşturmanın geçici olarak durdurulmasına karar verilmiş ve diğer sanıklar hakkındaki duruşmaların nihayete erdiği tarihe kadar ele geçmemiş olmaları nazara alınarak 27.Aralık.1971 tarih 971/26 esas ve 971/37 karar sayılı gerekçeli hükümde de bu ara kararın tekrar edilmiş ve haklarındaki davaların ayrılması cihetine gidilmiştir.

Firari sanık Ulaş Bardakçının 19.Şubat.1972 günü güvenlik kuvvetleri ile yaptığı silahlı çatışma sonunda ölü olarak, sanık Ziya Yılmazın ise aynı tarihte kolundan

...

...

...

...

yaralı vaziyette ele geçirilmiş olduklarının, Sıkıyönetim Askeri Savcılığının 22.2.1972 tarih ve 972/114 sayılı yazıları ile bildirilmesi üzerine evvelce alınan son soruşturmanın geçici olarak durdurulmasına dair ara kararı kaldırılarak duruşmaya kaldığı yerden devam olunmuştur.

Duruşma için tensip olunan tarih ve saat sanık müdafii avukatlara tebliğ edildiği halde, herhangi bir mazeret beyan etmeksizin hiçbiri duruşmaya gelmemiş, 11.3.1972 tarihli oturuma gelen Avukatlar ise reddi hakim talebinde bulunmuşlar ve bu talepleri tetkik mercii mahkeme kurulu tarafından yerinde görülmeyerek red edilmiştir.

Şurasını önemle belirtmek gerekir ki, diğer kanuni haklar gibi reddi hakim talebinde bulunulması da normal ve tabii bir faaliyettir. Ancak görülmekte olan davanın başladığı günden itibaren bir kısım avukatlar ve bazı sanıklar tarafından baş vurulan usul, taktik ve davranışların, savunma hakkı ile ve 1136 sayılı avukatlık kanununun avukatlara tahmil ettiği mükellefiyetlerle ne derece bağdaştığı, üzerinde durulması gereken bir mahiyet arz etmektedir.

Özellikle muhtelif sebep ve vesilelerle bu davada sık sık reddi hakim yoluna gidilmesi, bihakkın kullanılmasından çok mahkemenin tarafsızlığını ve verilecek kararları şaibe altında tutmak gayreti olarak değerlendirilebilecek bir özellik taşımaktadır.

26 sanık hakkında tek bir iddianame ile açılan davadaki müşterek delillerin mahiyet, hudut ve şumulünün tesbit edilmesinin bir zorunluluk olmasına ve 27/12/971 tarih 971/26 esas ve 971/37 karar sayılı gerekçeli hükümde, bu müşterek delillerin tesbit edilmesinin herhangi bir şahsi suçluluk halinin ve delil kıymetlendirilmesinin şumulüne girmeyip, maddi vakaların nelerden ibaret olduğunun ve olayların cereyan tarzlarının belirtilmesinden ibaret olmasına ve bağhusus gerekçeli hükümde (haklarında dava açılmış bulunan sanıkların bu banka soygunu ve diğer muhtelif eylemlerdeki faaliyet ve iştiraklerinin nelerden ibaret olduğu her sanık için özel bir bölümde ayrıca izah olunacaktır) (Sahife 12) ve (Sanıkların gerek müşterek faaliyetleri içindeki yerlerinin, gerekse şahsi suçluluk hallerinin tesbitindeki deliller yalnızca adalet bağımsızlık, tarafsızlık ve kanunilik ilkelerinin ölçüleri içersinde kıymetlendirilmiş ve her sanık için ayrı ayrı bölümlerde belirtilen kanaat ve sonuçlara varılmıştır) (Sahife 47) denilmiş olmasına rağmen, diğer sanıklar sebebiyle maddi vakaların ve olayların cereyan tarzının bir delil kıymetlendirilmesine girişilmesizin izah edilmesi sırasında sanık Ziya Yılmaz'ın isminin zaruri olarak geçmiş olmasının bir reddi hakim sebebi olarak ileri sürülmüş olması ve mahkeme heyetinin bütün üyelerinin red edilmeyip bu konuda dahi subjektif ölçü ve taktiklerle hareket edilmiş olması dikkat çekicidir.

Sanık Ziya Yılmaz'ın yakalanmasını müteakip duruşmanın 6.Mart.1972 Pazartesi günü saat 9.30 da yapılacağı hususu sanık müdafii avukatlara tebliğ edilmiş ancak herhangi bir mazeret beyan etmeksizin hiç birisi duruşmaya gelmemiştir. Reddi hakim talebinde bulunduktan sonra da duruşmaya gelmeyen avukatlara duruşmanın 15.3.1972 tarihine bırakıldığı ve şayet sanık Ziya Yılmaz tarafından evvelce yapılan yazılı savunmaya ekleyecek bir husus mevcut ise savunma yapmak üzere gelmelerinin tebliğ edilmesine rağmen hiç bir avukatın mezkûr tarihteki oturuma gelmemeleri üzerine nihai hükme varılmıştır.

b) Sanık Ziya Yılmaz'la ilgili delillerin izahı :

Yapılan yargılamadan edinilen bilgi ve kanaate nazaran sanık Ziya Yılmaz Türkiye'de müesses Anayasa nizamını cebir ve ihtilal yoluyla yıkarak onun yerine komünist bir rejim değişikliğini temin üzere kurulmuş bulunan Türkiye Halk Kurtuluş Partisi (THKP) ve Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi (THKC) isimindeki gizli örgütlere dahil olarak T.C.K.nun 146/1.nci maddesinin ihlalini teşkil eden eylemlere girişmiş bulunmaktadır.

Sanık Ziya Yılmaz'ın:

- a) İhtilalci faaliyetlerde bulunmak üzere kurulan komünist karakterdeki gizli ve ihtilalci cemiyetlere girmiş olduğu,
- b) Bu gizli örgütlerin faaliyetleri için karargah ve barınak olarak kullanılan evlerden birinin kiralanmasına iştirak ettiği,
- c) Gizli örgütün para muhasebesini idare ettiği ve örgüte silah ve cephane temin edilmesi için faaliyetlerde bulunduğu,

bu

4. J. Yılmaz

- ç) Gizli örgüt tarafından bir ihtilal zemini hazırlanması için ve ideolojik maksatlarla girişilen Erenköy Türk Ticaret Bankası soygununa iştirak ettiği, #
- d) Mete Has ve Talip Aksoy isimindeki şahısların kaçırılıp alikonulmalarına iştirak ettiği,
- e) İsrail Devletinin İstanbul'daki Başkonsolosu olarak görevli bulunan Efraim Elrom isimindeki şahsın kaçırılıp öldürülmesi olayına iştirak ettiği subuta ermektedir.

Sanık Ziya Yılmaz, ihtilalci amaçlarla kurulan kumünist karakterdeki gizli cemiyetlerin bir mensubu olarak kanunsuz eylemlere girişmiştir.

Nitekim bu sanığın, Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin üyesi olduğu gerek kendi beyanı ve ikrarlarından, gerekse Mahir Çayan ve Ulaş Bardakçının ifadelerinden açıkça anlaşılmaktadır.

Askeri Savcı tarafından tesbit olunan 29.Haziran.1971 tarihli ifadesinde (Ben bilimsel sosyalizme inanıyorum, Marksist ve Leninist'im sosyalist bir ktoplumun kurulması benim gayemdir.) (Dosya 1 sahife 997 diyen sanık Ziya Yılmaz, THKP ve THKC'nin faaliyet merkezlerini Ankara'dan İstanbula nakletmeleri sırasında geniş faaliyetlerde bulunmuş ve örgüt tarafından İstanbul'a gönderilen Ulaş Bardakçı ve Rüçhan Manas ile İstanbul'da bulunan Oğuz Öder isimindeki şahısla işbirliğinde bulunarak intikal hazırlıklarını temin ve idare etmiştir.

Sanık Mahir Çayan Askeri Savcıya verdiği ifade (Ulaş Bardakçı ve Rüçhan Manas, şehir gerillası faaliyetlerine İstanbul'da devam etmeyi kararlaştırdığımız için bizden önce gönderilmişti. Ziya, Ulaş ve Rüçhan'ın şehir gerillasını yürütmeye müsait olacak evlerin kiralamaları bunlar tarafından sağlanacaktı.) demektedir.

Örgüt tarafından İstanbul'a gönderilen Rüçhan Manas'ın Mahir Çayan tarafından görevlendirildiği sanık Yılmaz tarafından da kabul edilmekte ve (Rüçhan Manas'ın elinde Mahir Çayan imzasını taşıyan ve kendisi ile görüşme hususunda bir mahsur olmadığını bildiren bir kart vardı) denilmektedir. Keza Oğuz Öder'in Ziya Yılmazla tanışıp faaliyetlerde ve işbirliğinde bulunmasının da Mahir Çayan tarafından verilen talimata müstenit olduğu sanıkların samimi beyan ve ikrarlarından anlaşılmaktadır. Bu ideolojik yakınlık ve beraberliğin bir nişanesi olarak Oğuz Öder tarafından Ziya Yılmaz'a Frederik Engelsin (Doğanın Diyalektiği) isimli kitabı hediye edilmiştir. (Dosya 1 Sayfa 159, Dosya 2 , Sayfa 206) esasen İstanbul'da kazanç getiren belirli bir işi bulunmayan sanık Ziya Yılmaz'ın örgüt işlerini idare etmek ve İstanbul'daki faaliyetlerine iştirak etmek maksadı ile görevlendirilmiş olduğu, Abdullah Ceceloğlu ile birlikte yürüttükleri iddia olunan Ticari ilişkinin aslında bir kamufle ve muvazaadan ibaret olduğu, sicilli ticaret, vergi, bilanço ve defter tutma gibi hiç bir kaydı olmayan bu ticari faaliyetin her hangi bir gelir sağlamadığı ve sanık Abdullah Ceceloğlu tarafından kabul ve ifade edildiği üzere daha doğmadan öldüğü, buna rağmen bu sanıkların bol bol harcama imkanlarına sahip oldukları nazara alındığı takdirde asıl gayenin ideolojik faaliyetlere yönelik olduğu hususu daha çok aydınlığa kavuşmaktadır.

Komünist karakterdeki gizli örgütün diri, anı olarak Mahir Çayan tarafından verilen talimat üzerine Ulaş Bardakçının Ziya Yılmaz'a 5000 lira getirmiş olduğu sanık ifadelerinden anlaşıldığı gibi Ziya Yılmaz'ın dev-genç genel başkanı Ertuğrul Kürkçü'den 20.000 lira almış olduğu beyan ve ikrarı ile subuta ermektedir.

Sanık Ziya Yılmaz'ın mensup olduğu ve ihtilalci eylemlerine iştirak ettiği Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi isimindeki örgütlerin tüzük ve ilkeleri ile taktik ve stratejileri, Karl Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao, Ts.Tung,kastro ve Che-Guevera gibi komünist teorisyen ve taktisyenlerin uygulamış oldukları sistemlerle tam bir paralellik ve benzerlik göstermektedir.

Sovyet Rusya'da, Çinde, Güney Doğu Asya 'da ve özellikle bir kısım Latin Amerika Ülkelerinde uygulanan ihtilal metodları ile sanıklar tarafından girişilen eylemlerin gaye ve uygulama tarzları arasında tam bir benzerlik müşahade olunmaktadır. Bu metod ve düşünce esasen ihtilalci bir karaktere sahip bulunan komünizmin bünyesi ve gelişme seyrinde mevcut bulunmaktadır. Devleti temellerinden ve bütün

h.p.

A. B. ...

...

...

müesseseleriyle yıkararak, toplum bünyesini diktatorial bir sınıf tahakkümüne göre değiştirmek üzere planlanan sosyalist ihtilal, diğer ülkelerde olduğu gibi Türkiyede de ihtilalci komünistler tarafından muhtelif aşamalara göre düzenlenmektedir. Bu aşamaların kesintisiz devrim teorisi içersinde belirli bir başlangıç ve sonu olmadığı için daha ziyade ihtilalci olaylar zincirinin birer halkası şeklinde vücut bulduğu müşahede olunmaktadır. Devletin ilk ve başlıca hasım kabul eden komünist ideolojinin Türkiyedeki uygulama taktikleride beynelmînel sistematığına uygun olarak daima aynı seyri göstermiştir. Bazı Latin Amerika ülkelerinde ve Güney Doğu Asya'da uygulanan taktikler Türkiyede de Banka soygunları, adam kaçırmalar ve çeşitli sabotajlar şeklinde sahneye konmakta, bir ihtilal ortamı, yaratılmaya çalışılmaktadır.

Devlet Kuvvetlerine karşı halkı güvensizlik ve umutsuzluğa sevk etmek, kendilerini olduklarından çok güçlü göstererek kamu oyuna istikamet vermek, devletin güvenlik kuvvetlerini zaafa uğratmak, girişilen bu eylemlerin hareket noktasını ve temel felsefesini teşkil etmektedir.

Bu eylemlerden umulan başlıca faydalardan biriside ihtilalin öncüsünü ve komünist partisinin (Çelik Çekirdeğini) oluşturmaktır. Marksist-Leninist literatürde müşahede olunan bu kabil örgütlenmeler, hem politik ve ideolojik eğitim ve yönetimi, hem de muhtasavver ihtilalin vukucu ve askeri gücünü teşkil etmek ve yürütmekle görevli bulunmaktadır.

Sanık Ziya Yılmaz'ında, faaliyet ve eylemlerine iştirak ettiği THKP tüzüğü'nün birinci bölümünde (Türkiye Proleteryasının siyasi partisi olarak mücadelesini sürdüreceği) ikinci bölümünde ve altıncı maddesinde ise parti üyesi olabilmek için (Marksist-Leninist olmak) (Belli bir Marksist-Leninist formasyona sahip olmak) şart koşulmaktadır. Bu tüzüğün üçüncü bölümünde aynen (Savaş çok yönlüdür, çeşitli halk kesimlerinin kitlevi hareketini örgütlendirip yönlendirilmesinden, ideolojik savaştan silahlı savaşa kadar bütün mücadele biçimlerini aynı anda yürütmek gerekmektedir) denilmektedir.

Dördüncü madde metninde ise partinin kuruluş gayesi ve hedeflerinin neler olduğu daha çok açıklığa kavuşmaktadır. (İçinde bulunduğumuz dönemde partinin teşkilat prensibi, merkezilik yanı ağır basan demokratik merkezîyetçiliktir. Ancak kurtarılmış bölgeler tesis edildikten sonradırki demokratik merkezîyetçilik tam olarak uygulanır.) Bu teşkilat biçimi, proletarya diktatörlüğüne yol açan komünist partilerin inhisarcı kategorisine dahil bulunmaktadır. Sosyalist ihtilal uygulamalarında ve özellikle Latin Amerika ülkelerinde girişilen komünist ihtilaller terminolojisinde (Kurtarılmış bölgeler) ibaresi, ihtilalci gruplar tarafından ele geçirilmiş olan bölgeleri ve ihtilalci üsleri ifade etmektedir. Nitekim yurt bütünlüğünü bölücü faaliyetler ve özellikle doğa Anadolunun arazi durumundan ve diğer faktörlerden komünistlerin yararlanmak istemeleri Türkiyedeki ihtilalci örgütlerin ortak hedef ve taktikleri arasında yer almaktadır.

İllegal bir cemiyet olarak faaliyet gösteren THKP ve THKC'nin eylemlerini ne şekilde yürüteceği tüzüğü'nün beşinci maddesinde açıklanmaktadır.

(Partimizin çok yönlü mücadeleyi yürütebilmek, her alanın en tutarlı ve sivrilmiş elemanları bütün bu alanlar arasındaki ilişki ve güdümü sağlamakla yükümlü merkez komitesi üyelerinin de katıldığı genel bir komite vardır. Genel Komite çok sâyrek toplanır. Çok olağan üstü durumların varlığında - Mesela Merkez komite üyeleri arasında bir ihtilaf çıktığında, partinin genel durumu ile ilgili önemli bir kararın alınacağı ve felaket anında - toplanır ve karar verir. Genel Komite partinin en üst organıdır. Merkez Komitesini tayin eder. Merkez Komitesi partinin bütün çalışmalarından sorumludur.

Aynı hedefe yönelen ihtilalci eylemler zinciri içersinde yer alan bu gizli cemiyetin Dev-geçle olan sıkı irtibatı nazara alındığı takdirde, ihtilalci gayenin tahakkuku için temin edilen vasıtaların vüsat ve elverişliliği daha çok vuzuha kavuşmaktadır.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi adı altında ihtilalci faaliyetlerde bulunan gizli örgütün tüzüğünde (Şehir Gerilla Savaşının) hedef alındığı ifade edilmekte ve yedinci maddede (THKP bizzat savaşan partizanlardan oluşmaktadır. THKP politik

10/11

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten mark]

ve askeri liderliğin birliği ilkesini esas almaktadır. THKP'nin önderliğinde yürütülen uzun ve çeşitli ara evrelerden geçen gerilla savaşı, halkın gerçek ordusunu doğuracaktır. (Türkiye İhtilalinin yolu partimizin yoludur.) denilmektedir.

Tüzükte yer alan (halkın gerçek ordusunu doğuracaktır) ibaresi, sanıkların mevcut anayasal müesseseleri ve hatta Türk Milletinin bağrından çıkmış bulunan Türk Ordusunu dahi yıkarak onun yerine Komünist nitelikte ve yalnızca komünist partisinin emrinde silahlı bir kuvvetin kurulmasını hedef aldıklarını gösteren delillerden biridir. Aynı konuda Stalin (Leninizmin esasları) isimli kitabında (Sosyalist devlet, eski devletin burjuva devletinin enkazı üzerinde yükselen bir proleterya devletidir... Proleterya diktatörlüğü, burjuva devlet mekanizmasının burjuva ordusunun, burjuva polislerinin yıkılmasından sonra ancak kurulabilir.) demektedir.

Sanık Ziya Yılmaz'ında dahil bulunduğu örgütün müşterek faaliyetleri, banka soymak adam kaçırmak, adam öldürmek şeklindeki eylemlerinin mevcut güvenlik kuvvetlerini zaafa uğratmak ve anayasa ile niteliği belirtilen devleti yıkmak gayesine matuf olduğu bir gerçektir.

Nitekim Türkiye Halk Kurtuluş Partisi tarafından yayınlanan ve birçok adreslere gönderilmiş olan (İhtilalin yolu) başlıklı ve 1 numaralı bildiriye şöyle denilmektedir: (İçinde bulunduğumuz bu aşama, başka işçi sınıfımız olmak üzere bütün halk kitlelerinde var olan memnuniyetsizlik ve başkaldırma duygularını güçlendirme onları silahlı mücadeleye ajite etme ve partimizin teşkilat yapısını sağlamlaştırma aşamasıdır. Savaşın ikinci aşaması gerilla savaşının yurt çapına yayılması, şehir gerillası yanında kır gerillasının başlatılması aşamasıdır. Üçüncü ve dördüncü aşamalar gerilla kuvvetlerinin düzenli orduya dönüşme aşamalarıdır.) (THKP'nin önderliğinde yürütülen uzun ve çeşitli ara evrelerden geçen gerilla savaşı, halkın gerçek ordusunu doğuracaktır)

Bu satırların taşıdığı gaye ve düşüncelerden de açıkça anlaşılacağı üzere (Burjuva ordusu) diye kabul ettikleri mevcut milli orduyu dahi yıkmayı amaçlayan ve onun yerine komünist çetelerden oluşan bir silahlı kuvvet kurmayı hedef alan komünist planlayıcıların, zaman zaman (Askerler) hitabı ile başlayan beyanlarının sahteliği ve samimiyetsizliği ve yalnızca (Geniş halk cephesi) kurma çabalarının bir örneği olarak tezahür etmektedir.

(İHTİLALIN YOLU) başlığını taşıyan bu bildiri asıl hedefin bir proleterya diktatörlüğü kurma gayretlerinin de bir belgesi niteliğindedir.

THKP'nin bu bildirisinde, girilen kanunsuz ve ihtilalci eylemlerden (kendi devrimci diktatoryasını kurabilecek nitelikleri taşıyan bir teşkilatın var olduğunu gösterecektir) diye bahsedilmektedir.

Komünist ihtilalin gerçekleşmesi için girilen kır gerillası Türkiyede olduğu gibi diğer birçok ülkelerde de, banka soymak, adam kaçırmak, adam öldürmek, işgal ve tahriplerde, sabotajlarda bulunmak şeklinde tezahür etmektedir. Bu itibarla sanık Ziya Yılmaz'ında dahil bulunduğu örgütler tarafından yürütülen ve sanık Ziya Yılmaz'ın iştirak ettiği bu kabil eylemleri, ideolojik gaye ve hedefi muvacehesinde kabul ve kıymetlendirmek zorunludur.

Sanık Ziya Yılmaz'ında dahil bulunduğu 30 Temmuz 1971 tarih ve 971/171 esas sayılı iddianame ile açılan dava sebebiyle yapılan yargılama sonunda ittihaz olunan 27 Aralık 1971 tarih ve 971/26 esas ve 971/37 karar sayılı gerekçeli hükümde bu sanığın firarı sebebiyle son soruşturmanın bu sanık hakkında geçici olarak durdurulmasına karar verilmiştir. Ancak bahsi geçen gerekçeli hükümde ihtilalci komünizmin bir çok ülkelerde ne şekilde bir seyir takip ettiği, hangi taktikleri güttüğü ve özellikle Karlos Marihella'nın (Şehir Gerillası) isimli eserinde tavsiye olunan taktik ve metotların Türkiye'deki komünizan guruplar tarafından ne şekilde yürütüldüğü etraflı olarak açıklanmıştır. Yukarıda belirtildiği üzere bu tesbit genellikle arzeden bir maddi vakanın izahına ilişkindir. Yalnız Türkiyede değil bütün dünyada ihtilalci ve beynelmînel komünizmin yürüttüğü taktik ve metotların açıklanmasıdır. Bu itibarla sanık Ziya Yılmaz'ın bizzat iştirak ettiği eylemlerin şahıs yönünden kıymetlendirilmesinden ziyade genel bir durumun ve maddi bir vakanın tesbit ve izahından ibarettir.

6-11

A. Yılmaz

8

Yukarıda mahiyet, gaye ve hedefleri açıklanan gizli ve ihtilalci örgüte mensup olan sanık Ziya Yılmaz, Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin faaliyet merkezlerini Ankara'dan İstanbul'a intikal ettirmek hususundaki karardan sonra, bu gizli örgütün müşterek faaliyetlerine karargah ve barınak temin etmek maksadı ile ev kiralamıştır. (Dosya 2, sayfa 157, 156, 141, 90)

Şişli'deki İlbay apartmanında Rüçhan Manas ile birlikte kendilerine nişanlı süsü veren sanık Ziya Yılmaz tarafından gizli örgüt için kiralanmış bu dairenin girişilen eylemlerde çok önemli bir yeri olduğu gerek ifadelerden gerekse cereyan eden olayların mahiyetlerinden anlaşılmaktadır.

Girişilen ihtilalci eylemlerin bir olaylar zinciri olarak kabul edilmesi zorunludur. Bir bütünlük ve kolektiflik arzeden bu olaylar zinciri içerisinde ev temin etmenin büyük bir icrai değeri olduğu açıktır.

Sanık Ziya Yılmaz ayrıca gizli ve ihtilalci örgütün para muhasebesini idare etmiş ve bu örgüte silah ve cephane temin edilmesi için tahsis ve faaliyetlerde bulunmuştur.

Sanık Ziya Yılmaz'ın THKP ve THKC'nin muhasebecisi olduğu kendi beyanlar ve dosyada bulunan muhasebe kayıtlarından anlaşıldığı gibi, Mahir Çayan ve diğer sanıklar tarafından da belirtilmektedir.

Militan kadrosunu daha ziyade Dev-Genç'ten temin eden THKP ve THKC isimindeki örgütün muhasebeciliği konusunda, daha İstanbul'a yerleşmeden önce sanık Ziya Yılmaz ile Mahir Çayan ve Ertuğrul Kürkçü arasında bir irtibat ve anlaşmanın mevcut olduğu anlaşılmaktadır. (Dosya 1 Sayfa 36)

Dev-Genç genel başkanı olarak görevli olan Ertuğrul Kürkçü'den 20.000 lira aldığına dair hazırlık ifadesinde ikrarda bulunan sanık Ziya Yılmaz bilahare bu hususu inkar yoluna sapmakta ise de, dev-genç İstanbul Bölge Yürütme Kurulu Başkanı Ömer Güven'e verilmek üzere Mahir Çayan'ın sanık Ziya Yılmaz'dan 10.000 lira almış olması ve İrfan Uçar'a 1.000 lira verilmesi, Ömer Erim Süerkan ve Kadriye Denizözen'in bu konudaki faaliyetleri ile muhasebe kayıtları tetkik edildiğinde, Dev-genç ile THKP ve THKC'nin bu konuda girift bir işbirliği içinde oldukları kanaati hasıl olmaktadır.

Özellikle Necmi Demir, Necati Sağır, Emel Ayşe Mesçi, ve Mustafa Aynur tarafından örgütün militan kadrosunun genişletilmesi için faaliyet gösterilmesinin yanı sıra THKP ve THKC tarafından girişilen Banka soygunları ve adam kaçırmalardan elde edilen paraların silah ve cephane temini için kullanıldığı, sanık Ziya Yılmaz'ın muhasebeci sıfatıyla bu konuda da faaliyette bulunduğu anlaşılmaktadır.

Sanık Ziya Yılmaz duruşmadaki sorgusunda (Para hesaplarına ait benim tarafımdan yazılan pusulalarda Kemal diye adı geçen şahıs, aslında Yusuf Küpeli olmayıp Hüdayi Arıkan'dır. Örgüte silah temini için kendisine 20.500 lira civarında para verilmişti.) (Dosya 2 sayfa 142) demektedir. Ulaş Bardakçının duruşmadaki sorgusu sırasında (Yusuf Küpeli'ye Mahir veya Ziya tarafından bir miktar para verilmiştir. Fakat hakiki miktarını bilmiyorum. Bu para örgüte silah temin etmek içinde verilmiş olabilir başka bir maksatla da verilmiş olabilir.) (Dosya 2 sayfa 93) Şeklindeki teviline rağmen, sanık Mahir Çayan'ın duruşmada kendi el yazısı ile verdiği notların münderecatı silah temini hususundaki gayret ve faaliyeti daha çok aydınlığa kavuşturmuştur.

Sanık Mahir Çayan bu notlarda (Ulaş'la Estir'de buluşurduk. Oraya Hüdayi Arıkan'da gelirdi. H. Arıkan İstanbul'a, daha önceki ifademde belirttiğim üzere hem Konsolos meselesinde örgüt kararını belirtmek, hem de Malatyalı bir kaçakçıdan külliyetli miktar silah almak için İstanbul'a gelmişti. O sıralar Beykoz açıklarına yurt dışından bol miktarda silah gelmiş. Bu kaçakçı şahıs bunu Ankaraya bildirmiş bunu Hüdayi hapishanede iken tanımış ve dost olmuş. Hüdayi hangi amaçla silah alacağını gizleyerek, bu işin ticaretini yapan, daha doğrusu yapmaya yeni başlayan bir kişi süsünü vermiş. O yüzden bizim tipimizin öğrenci olduğunu anlar diye bizleri tanıştırmadı.) Dosya 2, sayfa 63) demektedir.

Sanık Ziya Yılmaz tarafından tutulan para muhasebesine ait notlarda ayrıca tabanca alınması için 3500 lira verildiği (Dosya 2 sayfa 23), Necmi Demir'e silah ve mühür için 2700 lira verildiği (Dosya 2 sayfa 16) silah için Kemale 5000 lira ayrıldığı (Dosya 2 sayfa 16) kayıtlı bulunmaktadır.

b.n.

A. Arıkan

1..

C

Q

Sanık Ziya Yılmaz tarafından tanzim ve tesbit olunan bu muhasebe kayıtları başka bir açıdan da önem taşımaktadır. Burada, APO diye çağırılan Abdullah Ceceloğlu'na verilen muhtelif miktardaki paradan başka Saffet Alp'e kendi evi için 800 lira verildiği, (M- Fukara-Ziya-Münir) için elbise masrafı olarak 2500 lira masraf gösterildiği müşahede olunmaktadır. (Dosya 2 sayfa 16-23)

Sanık Ziya Yılmaz duruşmadaki sorgusu sırasında (Örgüt parası ile benim şahsi param karışık vaziyettedir. Şu kadar bana ait, şu kadar miktarı ise örgüte aittir diye bir kaydım yoktur. Bu itibarla sarf belgesi ile ilgili yazılarda özel olarak verilen meblağlarda kayıtlı bulunabilir. Ben Tatşaya esnaf Kefalet Kooperatifi için 3.000 lira gönderdim Bu şahsi bir hesabımdır, Örgütle ilgisi yoktur) (Dosya 2 sayfa 141) demektedir.

Sanık Ziya Yılmaz ile sanık Abdullah Ceceloğlu'nun kazanç getiren belirli bir işlerinin mevcut olmadığı ve bilhassa, ticari ortağı olduğu iddia olunan Abdullah Ceceloğlu'nun bu konuya ait duruşmadaki sorgusuna zara alındığı takdirde Sanık Ziya'nın bu iddiası daha çok ilgi çekici bir nitelik kazanmaktadır.

Sanık Ziya Yılmaz'ın, ideolojik maksatlarla yapılan Erenköy Türk Ticaret Bankası soygununa da iştirak etmiş olduğu subuta ermektedir.

Sanık Ziya Yılmaz'ın ve diğer sanıkların beyanlarından, örgüte maddi güç kazandıracak bir bankanın soyulması için örgütün bütün mensupları tarafından gerekli tesbitlere girişildiği, bu incelemeler sonunda Erenköy'de bulunan T. Ticaret Bankası şubesinin soyulmasının uygun görüldüğü, Mahir Çayan, Oktay Etiman, Ziya Yılmaz, Hüseyin Cevahir, Ulaş Bardakçı ve Kamil Dede tarafından soygunun kararlaştırıldığı, soygun için iş bölümü yapıldığı ve 15. Mart. 1971 günü uygulamaya girişildiği anlaşılmaktadır. Sanık Ziya Yılmaz'ın gözcü olarak iştirak ettiği bu soygun olayında silahlı olduğu kendi beyanı ile de subuta ermektedir. (Dosya 1, Sayfa 37,42,117, Dosya 2, Sayfa 57,75,143)

Sanık Ziya Yılmaz, THKP ve THKC tarafından ideolojik maksatlarla ve fidye alınmak üzere tertiplenen Mete Has ve Talip Aksoy isimdeki şahısların kaçırılmaları olayınada iştirak etmiştir.

Sanık Ziya Yılmaz'ın bu adam kaçırma olayının karar safhasına katılmış olduğu ve alıkonulma sırasında, başına havlu sarılı olarak bir ara muhafızlık görevini ifa ettiği ve bilahare bu şahısların serbest bırakılmaları için fidye olarak istenilen 400.000 liranın alınmasından sonra, rehinelere serbest bırakılması için Mahir Çayan tarafından verilen talimatın örgütün diğer mensuplarına ilettiği subuta ermektedir. (Dosya 1, sayfa 38,68,100,134,136,156, Dosya 2, 58, 92)

Sanık Ziya Yılmaz tarafından, hem karar hemde icra safhasına iştirak olunan bu adam kaçırma olayında, talep olunan 400.000 liralık fidyenin verilmemesi halinde kaçırılan şahısların mutlaka öldürülmelerine karar verilmiş olduğu hususu yeminli şahitbeyanlarından anlaşılmaktadır. (Dosya 3, Sayfa 32, 37,140)

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi tarafından yürütülen ihtilalci olaylar zincirinin diğer bir halkasına teşkil eden Efraim Elrom isimdeki şahsın kaçırılması ve öldürülmesi olayında da sanık Ziya Yılmaz'ın iştiraki gerek kendi beyan ve ikrarlarından gerekse diğer sanıkların ifadelerinden subuta ermektedir.

İsrail Devletinin İstanbul'daki Başkonsolosu olarak görevli bulunan Efraim Elrom'un kaçırılması olayının (KARAR SAFHASI) hakkında sanık Mahir Çayan, askeri Savcı tarafından tesbit olunan 10.7.1971 tarihli ifadesinde (İsrail ve Amerikan Konsoloslarından hangisinin kaçırılacağı mevzuunda yaptığımız toplantıda ben, Hüseyin, Oktay, Kamil, Ulaş, Ziya, Yzb. İlyas, Tgm. Saffet, Necmi, İsrail Konsolosu Efraim Elrom'un kaçırılmasında karar kılmıştık. Ancak bu konuşmaları, birbirimize gittiğimiz zamanlar için eleştirilmesi şeklinde yapıyorduk. Bunlardan Saffet Alp ve İlyas Aydın Konsolosun kaçırılması mevzuunda, bu işin yapılmasında şöyle olsun, böyle olsun kabilinden fikir beyan ediyorlardı. Ancak kararlaştırmayı diğer arkadaşlarla birlikte yapmıştık.) (Dosya 1 sayfa 137) diyerek sanık Ziya Yılmaz'ın kaçırma olayının karar safhasına iştirak ettiğini ifade etmektedir.

Keza aynı ifadesinde sanık Mahir Çayan, Efraim Elrom'un öldürülmesine dair

B.N.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

daha başlangıçta alınan kararlar ilgili olarak da (Ertüğrul Kürkçü, Yusuf Küpeli, Ben, Hüseyin Cevahir, Oktay Etiman, Ulaş Bardakçı, Kamil Dede, Ziya Yılmaz, Necmi Demir, Yzb. İlyas, Tgm. Saffet, Başkonsolosun kaçırılmasından önceki karar safhasında şart olarak ileri süreceğimiz devrimcilerin bırakılması teklifimiz kabul edilmediği takdirde konsolosun öldürülmesi kararlaştırılmıştı) (Dosya 1, sayfa 138) demektedir.

Sanık Ziya Yılmaz'ında iştiraki ile daha başlangıçta varılan bu karar gereğince bilahare Efraim Elrom'un mahpus tutulduğu sırada sanıklar tarafından yayınlanan ve muhtelif adreslere gönderilen ve dağıtılan ültimatın mahiyetindeki bildiride aynen şöyle denilmektedir. (Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi Bir Mayıs Harekatında Ortadoğu halklarının başdüşmanı Amerikan emperyalizminin mağası siyonist İsrailin Türkiye Başkonsolosu olan ve ülkemizdeki siyonist hareketlerin organizasyonunda önemli rolü olan Efraim Elrom'u kaçırmıştır. Efraim Elrom'un hayatına karşılık, derhal şu şartların yerine getirilmesi gerekmektedir:

- 1) Tutuklu bulunan bütün devrimcilerin derhal serbest bırakılması - yer sonra bildirilecektir-
- 2) Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin 1 No.lu Bülteninin 7,30-13.00-19.00 ve 22.45 TRT Haber Bültenlerinde üç gün devamlı ve eksiksiz anons edilmesi.
- 3) Mühlet doluncaya kadar polisin ve diğer zabitanın hiç bir takibe girişmemesi ve aleyhte yayın yapılmaması. Mühlet bu ültimatın verildiği tarihten itibaren üç gündür. Şartlar yerine getirilmezse derhal Efraim Elrom kurşuna dizilecektir.) denilmektedir.

Bu bildiri, mahiyet ve müdderecat itibariyle olaya katılan bütün sanıkların gaye ve taktiklerini göstermesi yönünden önem taşımaktadır. Zira :

- 1) Marksist -Leninist Ajitasyon ve taktik esaslarına uyularak, olduklarından çok daha güçlü görünmek ve böylece halkın mukavemet duygularını ve devlet kuvvetlerinin azim ve iradesini bertaraf etmek için, birkaç kişi değil, cezaevlerindeki bütün ihtilalcilerin, serbest bırakılması şart koşulmuştur.
- 2) İleri sürülen bu şartla, Türkiye 'deki bütün ihtilalci fraksiyonların sempatilerinin kazanılarak Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin liderliği altında toplanmaları gözetilmiştir.
- 3) Gerek kanunen gerekse fiilen yerine getirilmesine imkan olmayan bu şartı kabul etmeyecek olan Türk hükümetinin beynelminel diplomasi alanında çok güç bir durumda kalması ve prestijini kaybetmesi düşünülmüştür.
- 4) Mutlaka öldürülmesi esasen daha başlangıçta kararlaştırılmış olan Başkonsolosun ölümünden, şartları yerine getirmeyen Hükümetin sorumlu tutulması gayesiyle hareket edilmiştir.
- 5) Hükümetin, gizli bir cemiyet olarak Kanunsuz ve ihtilalci faaliyetler gösteren komünist karakterdeki THKP si ve THKC si ile temas ve pazarlığa girişmesini temin ederek Ona bir varlık ve kudret izafe edilmek istenmiştir.
- 6) Türk Halkının daima kuşku, şüphe ve antipati duyduğu Siyanizmden bahsedilmek suretiyle Türk halk efkarının kazanılmasına çalışılmıştır.

Nitekim ileri sürülen bu şartların yerine getirilmemesi üzerine Başkonsolos Efraim Elrom 22. Mayıs. 1971 Cumartesi günü Saat 18.00 sıralarında beynine 3 kurşun sıkılmak suretiyle öldürülmüştür.

Daha başlangıçta sanık Ziya Yılmaz'ında iştiraki ile örgütün diğer mensupları tarafından alınan karar gereğince Esasen öldürülmek gayesi ile kaçırıldığı anlaşılan Efraim Elrom'un birfiil kimin tarafından öldürülmüş olduğu hususu, hukuki ve kanuni durumu değiştirmemektedir. Zira işlenen bu cinayet, komünist bir rejim değişikliği temin etmek için bütün sanıklar tarafından girilen ihtilalci olaylar zincirinin bir halkasından ve kanuni unsur olarak T.C.K.nun 146/1.nci maddesinin şümülüne giren bir delilden ibarettir.

Efraim Elrom'un kaçırılması, kaçırıldıktan sonra ileri sürülen şartlar yerine getirilmediği takdirde öldürülmesi hakkındaki kararlara iştirak eden Sanık Ziya Yılmaz Elrom'un kaçırılmasında da bilfiil görev almış ve kaçırma sırasında gözçülük yapmıştır. (Dosya 1 sayfa 69,57y 46,40, Dosya 2 sayfa 143,137,92,58,57)

19.4

c) Sanık Ziya Yılmaz'ın icra ve iştirak ettiği Marksist - Leninist eylem ve örgütlerin Türkiye Cumhuriyeti Anayasası Açısından tetkiki:

Bir toplumun hukuki varlığının dayandığı temel ilkeleri ve devletin şekli ni Anayasası tayin eder. Başka bir deyimle hukuki, sosyal ve siyasi roller formel olarak Anayasalarla tayin ve tesbit olunur.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, Türkiye toplumunun milli bünyesi ve tarihi gelişiminin gerektirdiği koşullar içinde düzenlenmiş olup ikinci maddesinde belirtildiği gibi Türkiye Cumhuriyetinin, insan haklarına dayanan milli, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti şeklinde vasıfları belgelenmiş bulunmaktadır. Bu anayasa, sistematığı ve tasnifi itibarıyla "Doktriner" nitelikte olmayıp, sosyal adalet ilkelerinin gerçekleşmesini hedef tutan ve milli bünyenin gerçeklerine dayanan bir hukuk manzumesidir. Bu itibarla ferdi, insanlık haysiyetine uygun bir varlık olarak kabul etmiş, fakat ferdin toplum zararına olan faaliyetlerini kesinlikle yasaklamıştır. İlkelerin tesbitinde (Demokratik hukuk devletinin kuruluşu) amaç alınmış, iktisadi ve siyasi doktrinlerin iddialı ve tek yönlü taassubundan kaçınılmıştır.

Sosyal adalet ilkelerinin gerçekleştirilmesini hedef alan anayasamız her şeyden önce bu amacı ve esprisi itibarıyla Marksist-Leninist ideolojinin gaye ve taktiklerine karşıt bir nitelik taşımaktadır. Kaldı ki, başlangıç kısmında, Marksizmin reddettiği ve onun kozmopolit ve beynelmilelci karakteriyle bağdaşmasına imkan olmayan (Türk Milliyetçiliği)'nden bahsedilmiştir.

Sosyal adaletin gerçekleştirildiği ülkelerde komünizmin barınak bulamadığı ve proleterya diktatörlüğünün tesisine yol açacak bir ihtilal ortamının yaratılmadığı bir gerçektir. Bu bakımdan anayasamız sosyal adalet ilkelerinin tahakkuku için devlete, daha doğrusu devleti yöneten iktidara birçok görev ve vebeler yüklemiş bulunmaktadır.

Anayasamız 41.nci maddesinin birinci fıkrasında iktisadi ve sosyal hayatın, adalete ve tam çalışma esasına ve herkes için insanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesi sağlanması amacıyla düzenlenmesini öngörmüştür.

Toplum kalkınmasında kültür ve eğitimin önemini gözönüne alan anayasamız 41/2 ve 50/1 nci maddelerinde kültürel kalkınmayı sağlamak ve halkın öğrenim ve eğitim ihtiyacını karşılamakla devleti yükümlü kılmıştır.

İşsizliği önleyici tedbirleri almak ve çalışanları mali tedbirlerle korumak, anayasanın 42.nci maddesi ile devlete verilen görevler arasında bulunmaktadır.

İstihsalin iki önemli unsuru olan emek ve sermayenin düzenli bir şekilde toplum kalkınmasında kullanılması ve bu iki unsurun ahenk ve dengesinin sağlanması için devlete önemli görev ve sorumluluklar yüklenmiştir. Nitekim 45.nci maddede, çalışanların, yaptıkları işe uygun ve insanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesi sağlanmalarına elverişli adaletli bir ücret elde etmeleri için gerekli tedbirlerin alınması öngörülmüştür.

Aslında ücret ve kar mekanizmasını kabul etmeyen ve sendikal faaliyetleri komünist partisinin totaliter ve inhisarcı yönetimi altında tutan, grev hakkına yer vermeyen komünistlerin, komünist olmayan ülkelerde bir ihtilal ortamı hazırlamak için bu konuları bir tahrik ve istismar vesilesi yapmaları sebebiyle, anayasamızın bu hükmünün ilmi ve rasyonel esaslara göre ve önemle ele alınması lüzumludur. Anayasamızın 48.nci maddesinde öngörülen sosyal güvenlik hakkının tahakkuku, sosyal sigortaların ve sosyal yardım teşkilatının kurulması, bu tahrik ve istismarları önleyen tedbirlerdir. Bu itibarla anayasamız her şeyden önce temel ilkeleri ve tedbirlerinin ifade ettiği esprisi itibarıyla Marksizme ve Leninizme karşıt bir ortama hedef almaktadır.

Birçok maddede yer alan müessese ve temel nizamlar ise Marksist-Leninist ideolojinin ihtilal yolu ile ortadan kaldırmak istediği ilkelerdir.

7.7.1957

Q

Özellikle 4 ncü maddede sınıf tahakkümüne yer verilmemesi ve egemenliğin kullanılmasının hiçbir sınıfa bırakılmıyacağı kesinlikle ifade edilmiş bulunmaktadır. Halbuki kömünist düzende aslolan proleterya diktatöryasıdır.

Marksist-Leninist faaliyetler sonucunda gerçekleşecek olan ihtilal ve bu ihtilalin getireceği düzen anayasanın 4.ncü maddesini ortadan kaldıracaktır.

Anayasamızın 7.nci maddesine göre yargı yetkisi Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır. Halbuki kömünist ülkelerdeki uygulamalarda da görüldüğü gibi yargı ve mahkemeler ihtilalin emrinde ve hizmetindedir.

Kömünizm, vicdan ve din gibi insanların manevi değer ölçülerini kabul etmez. Dini, hakim sınıfların bir istismar vasıtası olarak vasıflandırır.

Karl Marx ve Engelsin bu konudaki yazı ve mektupları ile kömünist ülkelerdeki uygulamalar dini reddeden ve manevi kıymet hükümleri yerine maddeci insan tipini yaratma çabalarının örnekleri ile doludur. Halbuki Anayasamız 19.ncü maddesinde (Herkes vicdan, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir) ilkesini kabul etmektedir. 36 ncı maddede, gerek üretim gerekse tüketim sahalarında toplum yararına aykırı kullanılmamak şartı ile ferdi mülkiyet ve miras hakkı kabul edilmiş ve 40 ncı maddede ise kamu yararına aykırı olmamak şartıyla herkesin dilediği alanda çalışma ve sözleşme hürriyetlerine sahip bulunduğu ve özel teşebbüsler kurmasının serbest olduğu belirtilmiştir.

Marksist-Leninist doktrin mahiyeti icabı bu ilkelere aykırıdır.

Anayasamızın (kamulaştırma) nın hangi şartlarda ve hangi organlar eliyle yapılacağını göstermesine rağmen Marksist-Leninist örgütlerin (Kamulaştırma) adı altında daha şimdiden Anayasanın birçok maddelerini bilfiil ortadan kaldırmaya yönelik eylemleri sanıkların gerçek gayelerini açıklamaktadır.

Bu gasplardan elde edilen paraların silahlanmak için kullanılacağını ifade edilmesi ise icra başlangıcı ve elverişli vasıta tedarikinin bir delili ve ikrarı mahiyetinde de bulunmaktadır.

Anayasamız 5.nci maddesinde (Yasama yetkisi Türkiye Büyük Millet Meclisininindir. Bu yetki devredilemez) demek suretiyle parlamenter sistemi kabul etmiş ve 56 ncı maddesinde siyasi partileri, demokratik siyasi hayatın vazgeçilmez unsurları olarak nitelendirmiştir. Bu siyasi partilerin tüzükleri, programları ve faaliyetlerinin insan hak ve hürriyetlerine dayanan demokratik ve laik cumhuriyet ilkelere ve devletin ülkesi ve milleti ile bölünmezliğine uygun olmaları lazımdır. (Madde 57).

Marksist-Leninist sistem içinde ise proleterya diktatöryasına dayalı kömünist partisinin dışında başkaca siyasi örgüt ve düşüncelerin hayat hakkı mevcut değildir. Anayasamız 20.nci maddesi ile düşünce ve düşünceyi açığa vurma hürriyetini kabul etmiştir. Bu madde, laik, demokratik ve sosyal hukuk devleti ilkelere dayalı temel hak ve özgürlüklerin tabii bir icabı ve teminatıdır.

Ancak, anayasayı ve mevcut devleti ortadan kaldırmak isteyen düşünce sistemleri ve eylemlerin bu maddenin arkasına gizlenmeleri her şeyden önce eşyanın tabiatına aykırıdır. Nitekim Yargıtay Genel Kurulunun 19.4.1963 tarih ve 158/150 sayılı kararı ile, Anayasanın 20.nci maddesinde tanınan düşünce ve düşünceyi açığa vurma özgürlüğünün sınırsız olamayacağı ve özellikle anayasa nizamını devirmeye yönelik ve özgürlüğün temel ilkesi olan bu hakkın özgürlük aleyhine kullanılmıyacağı kabul edilmiştir.

Nitekim (kurtarılmış ve serbest bölgeler) adı altında ihtilalcı üsler kurmağa yönelik ve (Kurtuluş partisi) (Kurtuluş Cephesi) gibi adlar altında silahlı ve ihtilalcı guruplar tesis eden Marksist-Leninist düşünce ve eylemlerin ilk tahrip hedefi Anayasamızın (millet ve ülke bütünlüğü) ilkesi olmaktadır.

b.m.

A. A. ...

Q

ç) T. C. K. 'nun 146 ncı maddesinin incelenmesi ve sanık Ziya Yılmaz'ın eylemlerinin kanuni unsurlarla irtibatının tesbit ve tayini :

Türk Ceza Kanununun 146 ncı maddesinin ihlali için, suç kastının yarı sıra kanuni unsurlarında mevcudiyeti lüzumludur.

Mezkûr madde metninde kanuni unsurlar, diğer maddelerde olduğu gibi tam bir açıklıkla tadat ve tasrih olunmamış, tedvin sistemi itibariyle madde muhtevası ve matufu bulunduğu hedeflere göre unsur tayini cihetine gidilmiştir. Esasen T.C. K.nun 146.ncı maddesinin bir tehlike ve teşebbüs suçu olması itibariyle tedvin sistemi diğer maddelere nazaran bir özellik arz etmektedir.

Bu itibarla 146 ncı madde metninin kanuni unsurları :

1) "Teşebbüs edenler" ibaresi sebebiyle, bir fiil ve hareketin varlığına bağlanmak zorundadır. Bir aksiyon ifade etmeyen, "Fiili bir durum" kabul edilemeyecek olan ve ikinci fıkrada gösterilen hususların dışında kalan diğer halleri ve statik durumları bu madde kapsamında mütalaa etmeğe imkan yoktur.

2) Bu teşebbüs hareketinin T.C. Anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir veya tebdil veya ilgaya ve bu kanunla kurulmuş olan Büyük Millet Meclisini iskata veya vazifesini yapmaktan men'e yönelmiş olması lazımdır.

3) Bu teşebbüs hareketinin (cebir) sayılabilecek bir nitelik taşıması lazımdır.

4) Cebir sayılabilecek bu teşebbüs hareketinin "tağyir, tebdil, ilga, iskat veya vazifesini yapmaktan men'e " muktedir bir vehamette veya bu konuda ciddi bir tehlike yaratacak bir istidatta olması yani başka bir deyimle "elverişli vasıta" niteliğini taşıması lazımdır.

5) Elverişli vasıta kudretinde olan bu cebir teşebbüsünün "icra başlangıcı" sayılabilecek bir şekilde dış alemde tezahür etmesi yani bir olay veya olaylar zinciri içinde vücut bulması lazımdır.

Mevcut anayasal düzeni yıkarak onun yerine komünist karakterde bir rejimin kurulması için faaliyetlerini birleştiren ve bir örgüt halinde eylemlere girişen sanıkların banka soymak, adam kaçırmak, adam öldürmek, ilerde silahlı bir ordu meydana getirmek üzere silahlı guruplar teşkil etmek şeklinde gelişen kanunsuz ve ihtilalci hareketlerin (İCRA BAŞLANGICI) sayılmaya yeterli bir hareketlilik ve vehamet arz etmektedir.

Sanıkların bu eylemleri planlama safhasından, başka bir deyimle statik fikir alanından taktik taarruz ve aksiyon alanına intikal etmiştir. T.C.K.nun 146. ncı maddesinde ifadesini bulan bu fikrin bir (TEHLİKE SUÇU) niteliğinde bulunması itibariyle (TEŞEBBÜS)e geçildiğini göstermeye yetecek derecede delillerin mevcudiyeti suçun tekevvünü için kafidir.

Sanık Ziya Yılmaz'ında birinci derecede aktif bir rol oynadığı bu eylemler zinciri münferit ve müstakil birer olay olmayıp, anayasal düzeni yıkmaya matuf bir planın safhalarını tesbit etmektedir. Marksist-Leninist bir ihtilale yönelen bu planın etkenleri olarak uygulamaya konan bu eylemlerin (ELVERİŞLİ VASITA) yönünden tahlilinde yalnızca ilk maddi tahribatın değil, sosyal bünyedeki dalgalanmasının da nazara alınması zorunludur. Yaratılan anarşi ve tebör havası içinde halkın devlete ve güvenlik kuvvetlerine olan umut ve güvenini kırmak ve devlet kuvvetlerini şaşkınlık ve yıldırganlığa sürükleyerek her an biraz daha tesir sahasını genişletmek istidadında olan olayların arzettiği bu tehlike psikolojik yönden ve özellikle kitle psikolojisi yönünden elverişli vasıtanın tayin ve tesbitinde önemli bir faktör olmaktadır. Adi gasp şeklinde cereyan eden bir banka soygunu veya adam kaçırmak, adam öldürme olayı yalnızca maddi vaka'nın hudutları içersinde tahribat yapan marazi mahiyetteki polisiye olaylardır. Fakat ideolojik gayelerle girişilen bu eylemlerin, kendi vüsatlerini aşarak, her olayda biraz daha yaygınlaşarak toplumu meftuç hale getirdiği, komünist ihtilallerinin denendiği bütün ülkelerde sosyolojik bir gerçek olarak tesbit ve müşahade olunmuştur.

6.10

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Esasen şehir ve kır gerillasının komünist ihtilaller için sahneye konmasındaki gaye bu sosyal vakiyaya dayanmaktadır. Carlos Marihella tarafından, bütün ülkelerdeki komünist militanlara bir emir ve talimat niteliğinde olmak üzere kaleme alınan (MİLİTANA NOTLAR) isimli kitapta önerilen eylemler ile, Türkiye'de komünist planlayıcılar ve diriyanlar tarafından girifilen eylemler arasındaki benzerlik bir tesadüften ibaret değildir.

T.C.K.nun 146.ncı maddesi, maddenin kapsadığı müessesese itibariyle esasen bir (Teşebbüs suçu) olmak zorunluluğundadır. Bu maddenin ihlali için memleketin iki kampa bölünerek bir iç savaşın varlığını unsur olarak beklemek hukuk mantığının olduğu kadar hüsnüniyetin ve sosyal gerçeklerinde dışında bir düşünce tarzı olacaktır. Banka soygunları, adam kaçırımlar, adam öldürmeler, silahlı guruplar teşkil etmeleri suretiyle vatandaşın yarınından endişe duyar bir psikoloji içersine sürüklemek (ELVERİŞLİ VASITA) unsurunun manevi yönünü teşkil ettiği gibi, Cumhuriyet hükümetinin bütün müesseselerinin seferber edilmiş olmasına rağmen Türkiye'de bu kanunsuz ve ihtilalci eylemlerin militanlarının zaman zaman faaliyet gösterme çabalarının müşahede edilmekte olması icrai yönden de unsurun varlığını ifade edebilecek bir keyfiyettir.

Kaldı ki, hücre sisteminin hakim olduğu ve gizliliğin büyük önem taşıdığı illegal örgütlenmelerin, şumülü ve muhtevası belirli olan legal güçlere nazaran ifade ettiği tehlike ve vehamet aşıkardır. Hasım olduğu devlet kuvvetlerini kolayca hedef alma imkanına rağmen, güvenlik kuvvetleri karşısında derhal gizlenip belirli bir hedef olmaktan kurtulma avantajına sahip bulunan bu silahlı militan guruplarının, sayı ve silah bakımından güvenlik kuvvetlerine nazaran daha az bir seviyede bulunması (ELVERİŞLİ VASITA) unsurunu bertaraf edici bir değişiklik yaratmamaktadır. Sanık Ziya Yılmaz'ında dahil bulunduğu ve eylemlerine iştirak ettiği Marksist-Leninist teşkilatın, komünist gayelerle hareket eden diğer fraksiyonlarla işbirliğinde buldukları ve dev-geçici bir militan kaynağı olarak kullanmakta oldukları hususu da nazara alındığı takdirde bu eylemler zincirinin anayasal düzeni yıkmaya yönelik bir elverişlilik ve icra başlangıcı unsurlarını meydana getirdiği her türlü şüphe ve tereddütü bertaraf edecek bir manzara arz etmektedir.

d) T.C.K. nun 146 nci maddesinin 141 nci maddesi ile bir arada uygulama kabiliyetinin mevcut olup olmadığı :

T.C.K.nun Devletin Şahsiyetine karşı işlenen cürümleri muhtelif fasıl ve maddeler içersinde hükme bağlamıştır.

Burada korunan menfaat, bizatihi mevcut devletin varlığı ve toplumun belirli bir sosyal ve hukuki düzen içinde idamesidir. Bu fasıllar içinde yer alan maddeler, devletin arzuulusal şahsiyetine karşı işlenen cürümlerle devlet kuvvetlerine karşı işlenen cürümlerin muhtelif şekillerine göre düzenlenmiştir. Ancak 146 nci maddede, bu muhtelif özel durumların nihai hedef itibariyle bütününi ihtiva eden başka bir deyimle yalnızca devletin muayyen bir fonksiyonuna karşı değil tüm olarak devletin varlığına ve hayatiyetine yöneltilen tecavüz ve teşebbüsleri hükme bağlayan bir nitelik taşımaktadır. Bu itibarla T.C.K.nun 146.ncı maddesi, bu fasıllardaki cürümlerin en vahim halini ve devletin şahsiyetine karşı yöneltilen tecavüzlerin nihai durumunu hükme bağlamaktadır.

Devletin şekli, organları ve nitelikleri anayasa ile düzenlenmiş bulunduğuna göre anayasa nizamını cebren yıkmak veya değiştirmek için vukubulacak teşebbüslerin içinde, esasen devletin şahsiyetine karşı işlenebilecek diğer cürümler de fikren ve muhteva olarak mevcut bulunmaktadır.

Bu itibarla T.C.K.nun 146.ncı maddesi, aynı kanununun 141 ve 142 ve mümasili maddelerindeki unsurların (müterakki ve nihai) şeklidir. Çünkü mevcut anayasa düzeninin cebir yolu ile tamamen veya kısmen değiştirilmesi veya ortadan kaldırılması için vukubulacak teşebbüslerin içinde esasen bu maddelerde belirtilen cemiyet ve teşkilatların kurulması ve propaganda yapılması safhaları da vardır.

b.n

A. A. M. J. . .

Q

T.C.K.nun bu fasıllardaki sistematiği ile kanunun genel esasları da (müterakki suç nazariyesi)ne uygun bir nitelik taşımaktadır.

Zira T.C.K.nun 141 ve 142 nci maddelerinin ihlalinin doğuran haller, eğer bu maddelerin unsurlarını aşarak 146 nci maddenin ihlalinin teşkil etmiş ise o zaman zaten nihai hedefe yönelen bir tek fiil ile kanunun muhtelif ahkâmı ihlal edilmiş sayılacak ve 79 ncu madde gereğince fikri içtima hükümleri uygulanacaktır.

Şayet suç kastı, T.C.K.nun 146 nci maddesini hedef aldığı, fakat bu hedefe varılırken 141 ve 142 nci maddelerin çizmiş olduğu alanlardan geçmek zorunluluğu doğuyorsa o zaman bu maddeler, varılmak istenen hedefin yani 146 nci maddenin birer unsuru olacaklardır. Böyle bir durumda dahi T.C.K.nun sistematiği bu maddelerin ayrı ayrı değil yalnızca 146 nci maddesinin uygulanmasını gerektirecektir. Zira T.C.K.nun 78 nci maddesinde (...mezkur fiiller kanunen o suçu tertip eden anasından sayılmazsa) şeklindeki istisnası ve şart edatı sebebiyle müterakki suç nazariyesini kabul etmiş bulunmaktadır.

Bu itibarla, haklarında hem T.C.K.nun 146 nci maddesi gereğince, hem de 141 veya 142 nci maddeleri gereğince dava açılmış olan sanıkların şayet 146 nci madde gereğince suçlulukları sabit oluyorsa ayrıca 141 veya 142 nci maddeler gereğince uygulama yapılmasına kanunen imkan görülmektedir.

Sanığın asıl hedefinin tayini, zaten suçun tekevvünü için gerekli olan manevi unsurun en gerçek anlamı ile tesbiti yönünden de zorunludur.

T.C.K.nun 146 nci maddesini ihlal eden bir sanığın ayrıca 6136 sayılı kanun gereğince cezalandırılması da aynı gerekçelerle mümkün görülmektedir. Çünkü mermi ve silah temini veya nakli gibi fiiller esasen 146 nci maddenin (cebir) ve (Elverişli vasıta) unsuru içinde yer almakta veya 146 nci maddenin ihlali için (müzaheret veya muavenet) vasfında bulunmaktadır.

Bu itibarla sanık Ziya Yılmaz hakkında T.C.K.nun 141/5 ve 146/1 maddeleri gereğince açılan davalar yalnızca T.C.K.nun 146/1 maddesinin kapsamı içersinde mütalaa edilmiş ve sanığın T.C.K.nun 146/1 maddesini ihlal ettiği sabit görülmüştür.

SONUÇ VE UYGULAMA :

1-) Sanık Ulaş Bardakçının 29/30.Kasım.1971 gecesi tutuk bulunduğu Askeri Cezaevinden firar ettikten sonra 19.Şubat.1972 tarihinde İstanbul'da güvenlik kuvvetleriyle yaptığı silahlı çatışma sırasında ölmüş olduğu dava dosyasında bulunan resmi yazılardan ve Hacibektaş İlçesi Nüfus memurluğunun nüfus kayıt örneğinden anlaşılmış olmakla hakkında T.C.K.nun 141/1 ve 146/1 maddesi gereğince açılmış bulunan amme davalarının T.C.K.nun 96.ncı ve 353 sayılı kanunun 162 nci maddesi gereğince DÜŞMESİNE, Temyiz yolu açık olmak üzere oy birliği ile;

2- Sanık Ziya Yılmaz'ın Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına cebren tebdil, tadil, tağyir ve ilga ederek onun yerine komünist bir rejim kurmak için Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi adı altında ihtilalci faaliyetlere girişen örgüte dahil olarak Banka soymak, adam kaçırmak, adam öldürmek, silahlı guruplar meydana getirmek ve gizli örgütün para muhasebesini idare etmek şeklinde tezahür eden eylemlerde bulunarak T.C.K.nun 146/1nci maddesini ihlal ettiği subutta ermekle mezkur madde gereğince ÖLÜM CEZASINA MAHKUM EDİLMESİNE Temyiz yolu açık olmak üzere oy birliği ile, bu sanığın işlemiş olduğu fiillerin vehameti, dahil bulunduğu ihtilalci örgüt içindeki sıfat ve görevlerinin mahiyeti ve duruşma süresince takdiri tahfif e mazhar olabilecek en küçük bir nedamet ve psikolojik durumunun bahis konusu olmaması sebebiyle T.C.K.nun 59.ncu maddesinin uygulanmasına mahal olmadığına oy çokluğu ile; sanık Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz'ın gerek üzerlerinde gerekse ikamet ettikleri yerlerde yakalanan ve kullanılması, taşınması ve bulundurulması cürüm teşkil eden malzemelerle, cürümde kullanılan veya kullanılmak üzere hazırlanan veya suçun irtikabından meydana gelen eşya ve paraların T.C.K.nun 36.ncı maddesi gereğince müsaderesine, sanık Ziya Yılmaz'ın gizli örgütün

N.P.

8

muhasebecisi olarak bankalarda mevduatı bulunduğuna dair herhangi bir kayda rastlanmaması nazara alınarak evvelce alınan bloke edilme kararının kaldırılmasına temyiz yolu açık olmak üzere oy birliği ile karar verildi.

Verilen karar, çağırılmış olsalarına rağmen müdafii avukatların hazır bulunmaması sebebiyle sanık Ziya Yılmaz'ın yüzüne karşı Askeri Savcı Hakim Yarbay Naci Öör ve Tutanak katibi Sv.Memure ÖÖNÖL Burdur huzurunda açık olarak tefhim edildi. Kanun yolları anlatıldı. 15.3.1972

BAŞKAN
VEDÖDÖ MÖÖTÖÖÖÖÖ
P.AİB.

ÖYE
ANDÖMÖR ARÖMÖT
Dz.Hakim Yarbay

ÖYE
COŐÖÖÖ DÖNDAR
Hakim Yarbay
(Kassen Mahallif)

ÖYE
ÖÖNÖL ÖÖÖÖÖ
Sv.Memure

ÖYE HAKİM YARBAY COŐÖÖÖ DÖNDAR'IN MÖHÖLÖMÖTÖÖÖ :

Bu dava daha önce mahkememizde 1971/26 esas sayıda kayıtlı olarak görölen ve 27.12.1971 gün 971/37 karar sayılı sonuçlandırılmış devanın bir parçası bir devam mahiyetindedir. Davanın sanığı Ziya Yılmaz cezaevinden bazı arkadaşları ile kaçığı için dava tefrik edilmiştir. Bu bakımdan bu davada da 1971/26 esas 1971/37 karar sayılı hükmün sanıklar hakkında yapılan uygulamalara hakim olan genel esaslar çerçevesinde kalınması hukuki ve kanuni bir zarurettir.

Önceki kararda sanıklar hakkında yapılan uygulamalarda genel olarak dururları T.C.K.nun 146/1 maddesine uyanlardan Örgütün 2 banka soygunu, bir fidye karğılığı adam kaçırsın ve son olarak İsrail Bařkonsolosunun kaçırlıp Öldürölmesi olaylarında silahla ve fiilen olaylara katılmış cebir ve şiddet hareketlerini ika etmiş sanıklar hakkında T.C.K.nun 59.ncu maddesinin uygulanmasına lüzum görölmemiş silahlı cebir şiddet fiillerini bizzat ika etmemiş sanıklar hakkında kollektif netice içiadeti oranları dikkate alınarak T.C.K.nun 59.ncu maddesinin uygulanması gerekli görölmeştir.

Örgütün T.C.K.nun 146.ncu maddesini ihlal eden ve yukarıda sayılan eylemleri içinde sanık Ziya Yılmaz'ın silah kullanmak bir yana silah taşıdığı bizzat cebir ve şiddet gösterdiği veya bu fiillere fiilen katıldığına dair herhangi bir delil mevcut olmadığı gibi esasen böyle bir kabul de yoktur. Sanığın fiilleri münhasıran fiillerde göçölölük ve bir de eylemlerden elde edilen paraları muhafaza ve verilen talimata göre tevzi etmekten ibarettir. Örgütün kan akıtılmasıyla son bulan Başkonsolosun kaçırlması ve Öldürölmesiyle sonuçlanan en vahim eylesinde son gün konsolosun ekibeti hakkında Basarat apartmanında Mahir Çayan ve diğer bazı Örgüt mensularının vaki durum mahakemesi ve Öldürme kararına varılması olayında da sanık Ziya Yılmaz bulunmamış olup bu hale göre Öldürme yolunda bir irade izharında bulunmamıştır. Bütün bu sebepler bir arada mütalaa edildikte daha önce 971/37 karar sayılı hükmünde hakim olan espri içinde bu sanık hakkında T.C.K.nun 59.ncu maddesinin uygulanması gerektiğı kanaatiyle ekseriyetle tesis edilen Ölmü cezasına muhalif kaldın. 15.3.1972

ÖYE HAKİM YARBAY
COŐÖÖÖ DÖNDAR